

Modlitwa Eliasza (1 Krl. 18:1.2.41-46)

“Potem po wielu dniach, mianowicie po onym roku trzecim, stało się słowo Pańskie do Eliasza, mówiąc: Idź, ukaż się Achabowi; bo spuszczę deszcz na ziemię.” 1 Krl. 18:1

Jak dużo rzeczy w naszym życiu zależnych jest od pogody. W szczególności wiedzą o tym rolnicy, którzy uprawiają ziemię. Orają swoje pola i wysiewają ziarno spodziewając się plonów, które zapewnią ich rodzinom utrzymanie. Także i my jesteśmy zależni od ich zbiorów. Jednak ciężka praca rolników nie przyniesie żadnego rezultatu, jeśli z nieba nie spadnie deszcz. Nasiono w ziemi potrzebuje do wzrostu wody i słońca. To Pan Bóg daje życie i od Niego zależy wszystko.

Historia, którą dzisiaj czytamy dzieje się w czasie wielkiej suszy, która doprowadziła do klęski nieurodzaju. Czytamy, że “był głód gwałtowny w Samaryi”. Brak wody jest tak dokuczliwy, że sam król Izraela Achab zmuszony jest wyruszyć w poszukiwaniu źródeł wód, które jeszcze nie wyschły. Susza jest zagrożeniem nie tylko życia ludzi, ale także zwierząt, które są pod ich opieką.

W takich okolicznościach przemawia Pan Bóg do proroka Eliasza. Stało się słowo Pańskie do Eliasza: “Spuszczę deszcz na ziemię.” To na obietnicy tego słowa opiera Eliasz modlitwę o której dzisiaj czytamy.

W jaki sposób powinniśmy się modlić, aby Pan Bóg nas wysłuchał i aby była modlitwa była skuteczna? Odpowiedź znajdujemy w wersecie: “Tedy szedł Achab, aby jadał i pił; a Eliasz wstąpił na wierzch Karmelu, i położył się na ziemię, a włożył twarz swoją między kolana swoje.”

1. Musimy prosić z wiarą. Eliasz nie szedłby na górę Karmel, gdyby nie wierzył w Bożą obietnicę deszczu.

Podstawą naszej relacji z Bogiem i możliwości otrzymania Bożej łaski jest wiara. Wiara musi być całkowita, nieskazitelna. “I wszystko, o cobyściekolwiek prosili w modlitwie wierząc, weźmiecie.” Mt. 21:22.

Nasze prośby, które kierujemy do Boga muszą płynąć z czystego serca, oddanego tylko Bogu. Nasza modlitwa nie będzie skuteczna, jeśli miotani jesteśmy wątpliwościami. “Ale niech prosi z wiarą, nic nie wątpiąc;” Jk. 1:6

2. Módlmy się w izolacji od tego świata. Żadne sprawy nie mogą stanąć pomiędzy

nami a tronem łaski do którego przystępujemy. Musimy pamiętać, że wołamy imienia najświętszego Boga i to na Nim musimy pozostać skupieni.

Ahab usłyszawszy obietnicę wybawienia z klęski suszy, odchodzi i udaje się za sprawami tego świata. Jedzenie i picie są dla niego ważniejsze niż to, by upaść na kolana i dziękować Bogu za słowa łaski. W przeciwieństwie do niego, Eljasz odchodzi w miejsce oddalone, na pustkowiu, na górę Karmel. Tylko w separacji od tego świata, z daleka od jego spraw, możemy prawdziwie spotkać się z naszym Stwórcą.

Pan Jezus naucza nas modlić się: "Ale ty, gdy się modlisz, wnijdź do komory swojej, a zawarłszy drzwi swoje, módl się Ojcu twemu, który jest w skrytości; a Ojciec twój, który widzi w skrytości, oddać jawnie." Mt. 6:6 Wchodząc do naszego miejsca modlitwy, mamy zamknąć drzwi, które nas oddzielają od tego świata. Żadna myśl o sprawach doczesnych nie ma prawa przerwać naszej rozmowy. Nasze serce musi być oddane i poświęcone w całości Bogu do którego się zwracamy.

3. **Musimy przyjść do Boga w całkowitej pokorze.** Eljasz pada na ziemię i wkłada swoją twarz pomiędzy kolana. Pada na ziemię i jednoczy się z prochem, którym jest. Przystępując w modlitwie do Pana, musimy pamiętać, że jesteśmy całkowicie od niego zależni. "Bóg się pysznym sprzeciwia, ale pokornym łaskę daje." Jk. 4:6

Tej pokory najlepiej uczy nas nasz Mistrz i Nauczyciel. Nawet On sam, jednorodzony Syn Boży, zwraca się do Ojca okazując mu całkowitą uległość i podporządkowanie: "Wszakże nie jako ja chcę, ale jako ty." Mt. 26:39

Przychodząc do niego musimy mieć świadomość, że nic się nam nie należy. Mamy prawo dostępu do Boga tylko i wyłącznie dzięki temu, co Pan Jezus zrobił dla nas na krzyżu.

4. **Modlitwa musi być zgodna z Bożą wolą i Słowem Bożym.** Elizeusz wie, że Bóg, który dał swoje Słowo, dotrzymuje obietnicy. Jednak nie siada ze spuszczoneymi dłońmi, lecz chwyta się tej obietnicy Bożego Słowa obiema rękoma.

Nasz Ojciec w niebie, wie doskonale o naszych potrzebach, lecz chce abyśmy przyszedli do Niego i prosili. Przychodzimy ponieważ wiemy, że jesteśmy od Niego zależni ze wszystkim.

5. **Bądźmy wytrwali.** Siedem razy sługa Elizeusza odchodzi i wraca oznajmiając, że nic się nie stało. Nie zniechęca to proroka przed kontynuowaniem modlitw. Pokazuje on swoją wytrwałością ufność w to, że Bóg wypełni to co obiecał. "Bez przestanku się módlcie." 1 Tes. 5:17.

Czym więc jest modlitwa?

Modlitwa jest prośbą do Boga o wypełnienie obietnicy Słowa. Jest wołaniem utrapionej duszy z prośbą o wybawienie. Modlitwa to nasz kanał komunikacji z Bogiem.

"Proście, a będzie wam dano, szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a będzie wam otworzono. Każdy bowiem, kto prosi, bierze; a kto szuka, znajduje; a temu, co kołacze, będzie otworzono." Mt. 7:7-8

Kołaczcie w modlitwie prosząc bez ustanku o zbawienie, aż będzie wam dane. Jeśli giniesz na tym świecie, szukaj Jezusa Chrystusa. On umarł za grzeszników. Jego łaska dostępna jest dla wszystkich, którzy wzywają jego imienia. "Albowiem łaską jesteście zbawieni przez wiarę, i to nie z was, dar to Boży jest." Ef. 2:8. Jesteście zbawieni łaską przez wiarę! Czy prosiłeś już Boga o ten dar zbawienia?

Módlmy się zatem o to, co Bóg obiecał nam podarować. Wiemy, że potrzebujemy nowego serca i wiemy, że On nam to serce chce dać. Wiemy, że potrzebujemy nowego ducha i On nam tego ducha obiecał. Chcemy być uwolnieni od grzechu i On obiecał nas wyswobodzić. Pragniemy być oczyszczeni od naszych nieprawości, również i to jest nam dane.

Biblia wypełniona jest obietnicami, których stajemy się uczestnikami jako dzieci Boże. Przyjmując Jezusa Chrystusa jako naszego Pana i Zbawiciela, stajemy się częścią jego rodziny. Nie wahajmy się prosić naszego Boga o to co nam obiecał.

Kiedy zatem składamy ręce do modlitwy, niech będą one zaciśnięte na Bożej obietnicy. Z pokorą i pełni wiary, wołajmy do Niego, a miejmy pewność, że dobry i miłosierny Ojciec nie pozostaje obojętnym wobec wołania swoich dzieci. W ten sposób uwielbimy Boga i oddamy mu cześć i chwałę, pokazując naszą całkowitą,

dziecięcą ufność w Jego Słowie.